

ירושלים בנבואות הגאולה

יחזקאל

ט, ח: ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני-ה' המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפךך את חמתך על ירושלים.

כב, ב-ה: ואתה בן-אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל-תועבותיה. ואמרת, כה אמר אדני ה' עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה. בדמך אשר שפכת אשמת, ובגלוליה אשר עשית טמאת ותקריבי זמך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות. הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה.

כד, ו-ט: לכן כה אמר אדני-ה' אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל. כי דמה בתוכה היה על צחית סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר. להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחית סלע לבלתי הכסות: לכן כה אמר אדני-ה' אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה.

לג, כא: ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר:

לו, לח: כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני ה'.

מ, א-ד: בעשירים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד ה'.. במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב:

מג, יב: זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית:

מח, לה: סביב שמנה עשר אסף ושם העיר מיום ה' שמה:

ירמיה

ג, יד- יז: שובו בנים שובבים נאם ה' כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם, ציון. ... בעת ההיא, יקראו לירושלם פסא ה', ונקוו אליה כל הגוים לשם ה' לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע.

ל, יא: ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב ה' על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד. יז: כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה.

לא, יד-טז: כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה; מאנה להנחם על בניה כי איננו. כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה: כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבו מארץ אויב. ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם.

ימי עיון בתנ"ך תשע"ז

לג, י-טז: י זה אמר ה' עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו מבאים תודה בית ה'. כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר ה'... בערי ההר.. ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר ה'... בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה ה' צדקנו.

ישעיה

ב, ג: והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה וידבר ה' מירושלם.

כז, יג: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם.

לא, ה: כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט.

מ, ב: דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה ט: על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בפה קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם.

מד, כו-כח: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם... האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוּסד.

נב, א-ב, ט: עורי עורי לבשי עזך ציון, לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא. התנערי מעפר קומי שבי ירושלם, התפתחי מוסרי צנאריך שבינה בת ציון... פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם ה' עמו נאל ירושלם.

סב, א-יב: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער... לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצף לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצף בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל... על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו... הנה ה' השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת-ציון הנה ישעך בא הנה שָׁכרו אתו ופעלתו לפניו. וקראו להם עם הקדש גאולי ה' וְלֵךְ יקרא דרושה עיר לא נעזבה.

סה, טז-כה: ... כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני? כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב. כי אם-שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא. כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש. ונגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה... כי זרע ברוכי ה' המה וצאצאיהם אתם... לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר ה'

סו, י-יג, כ: שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה... כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו... והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסיים וברכב ובצבים ובפרדים ובפרפרות על הר קדשי ירושלם אמר ה' כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה'.